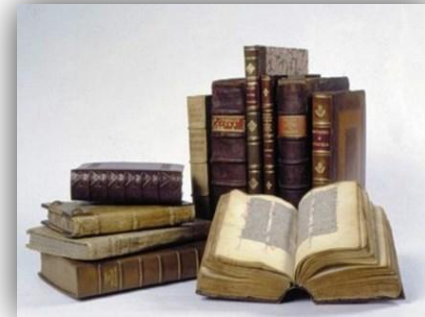

Да 500-годдзя кнігадруку. 3 гісторыі развіцця кнігадрукаванне на Беларусі

Узнікненне кнігадрукавання на Беларусі ў эпоху Адраджэння

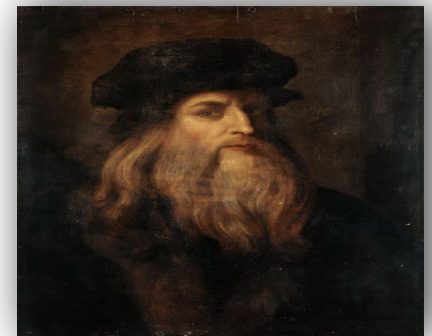
Ранні Рэнесанс (першая палова XVI ст.) - кніжная рэнесансавая культура грунтавалася на веры ў рэальнасць гармоніі паміж сааслоўямі, народамі, хрысціянскімі веравызнаннямі, грамадствам і асобай, чалавекам і дзяржавай. Позні Рэнесанс (другая палова XVI – пачатак XVII ст.) - страта гэтых ідэалаў у выніку ідэалагічнай і рэлігійнай барацьбы за сцвярдэнне кожным сваіх спецыфічных каштоўнасцей.

**Хрыстафор
Калумб**

Мікеланджэла

Леонарда да Вінчы

Дзейнасць Ф. Скарыны – пачатак эпохі гуманістычнага Адраджэння на Беларусі, пазначанага дэмакратызацыяй культуры і развіццём свецкай літаратуры.

Паслядоўнікі Ф. Скарыны

Сымон Будны

Васіль Цяпінскі

Пётр Мстиславец

Узнікненне перыядычнага друку

На тэрыторыі Беларусі першыя перыядычныя выданні з'явіліся ў другой палове XVI – пачатку XVII ст.

Беларуская кніга ў перыяд Расійскай імперыі

Ян Чачот

У пачатку XIX ст. у Расійскай імперыі распачынаецца рэформа друку і кнігавыдавецкай справы.

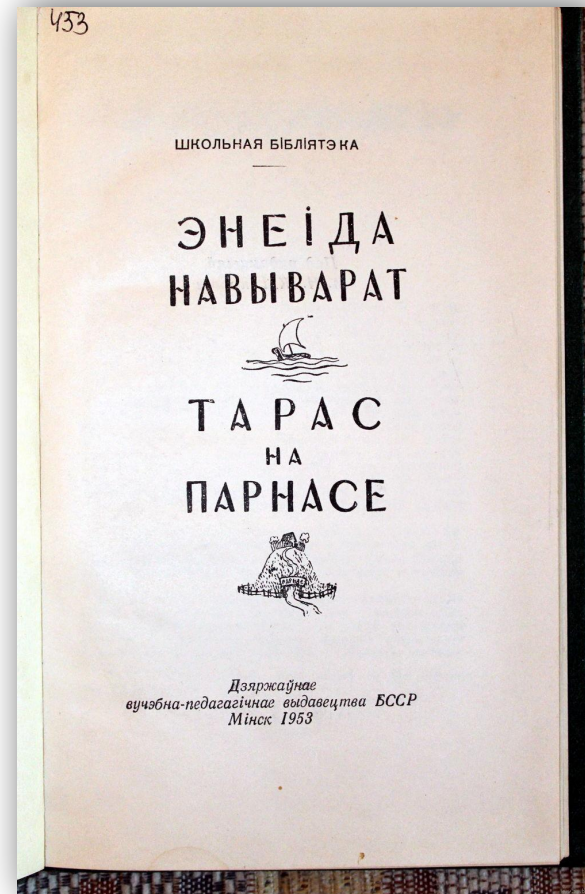
Беларускі фальклор і мова выкарыстаны ў паэтычных творах Яна Чачота і Адама Міцкевіча – найбольш яскравых прадстаўнікоў рамантычнага кірунку ў літаратуры Беларусі.

Адам Міцкевіч

Беларуская кніга ў 1865–1904 гг.

У мінскай прыватнай газеце “Минский листок” былі змешчаны беларускамоўныя творы Я. Лучыны (1889, 1890), У. Сыракомлі, К. Каганца, А. Бярозы, Р. Цягло, А. Шункевіча і паэма “Тарас на Парнасе”. Асобным дадаткам да газеты “Минский листок” з 1888 г. выходзіў “Северо-Западный календарь”.

Развіццё нацыянальнай выдавецкай справы ў XX ст.

Рэвалюцыйныя падзеі 1905 г., прыняцце закона аб свабодзе друку (1905), а яшчэ праз паўгода – 18 сакавіка і 26 красавіка 1906 г. – указ аб адмене агульнай і духоўнай цэнзуры значна паспрыялі легалізацыі і адраджэнню беларускага друкаванага слова, вяртанню яму этнакансалідуючай ролі.

Выдавецкая справа ў 1920–1940 гг. і ў час вайны

1917–1920-я гг. прынеслі значныя змены ў кнігавыдавецкую палітыку. Асабліва шырокае распаўсюджанне атрымліваюць у гэты час ваенныя газеты.

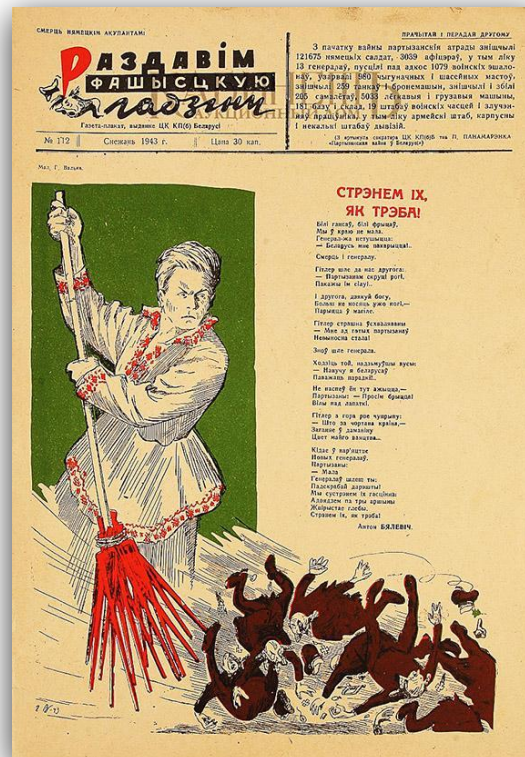
1941–1944 гг. У залежнасці ад тэрыторыі, дзе разгортвалася выдавецкая дзейнасць, правамерна вылучыць наступныя выдавецкія плыні:

- акупацыйны друк;
- падпольны;
- партызанскі друк;
- тылавы друк;
- эміграцыйны друк.

Выдавецкая справа ў пасляваены час

З вызваленнем Беларусі, якое пачалося ў 1943 г. і завяршылася да канца ліпеня 1944 г., на тэрыторыі рэспублікі пачалася праца па аднаўленні выдавецка-паліграфічнай галіны дзейнасці.

Кніга незалежнай Беларусі ў 1991–1996 г. Першы этап

3 Першы этап новага беларускага кнігавыдання – 1991–1996 г. – можна ахарактарызаваць як этап дэманалізацыі дзяржаўнага кнігавыдання, яго раздзяржаўлення, арганізацыі дзейнасці выдавецтваў прыватнага характару і структурных змен у выдавецкай сферы.

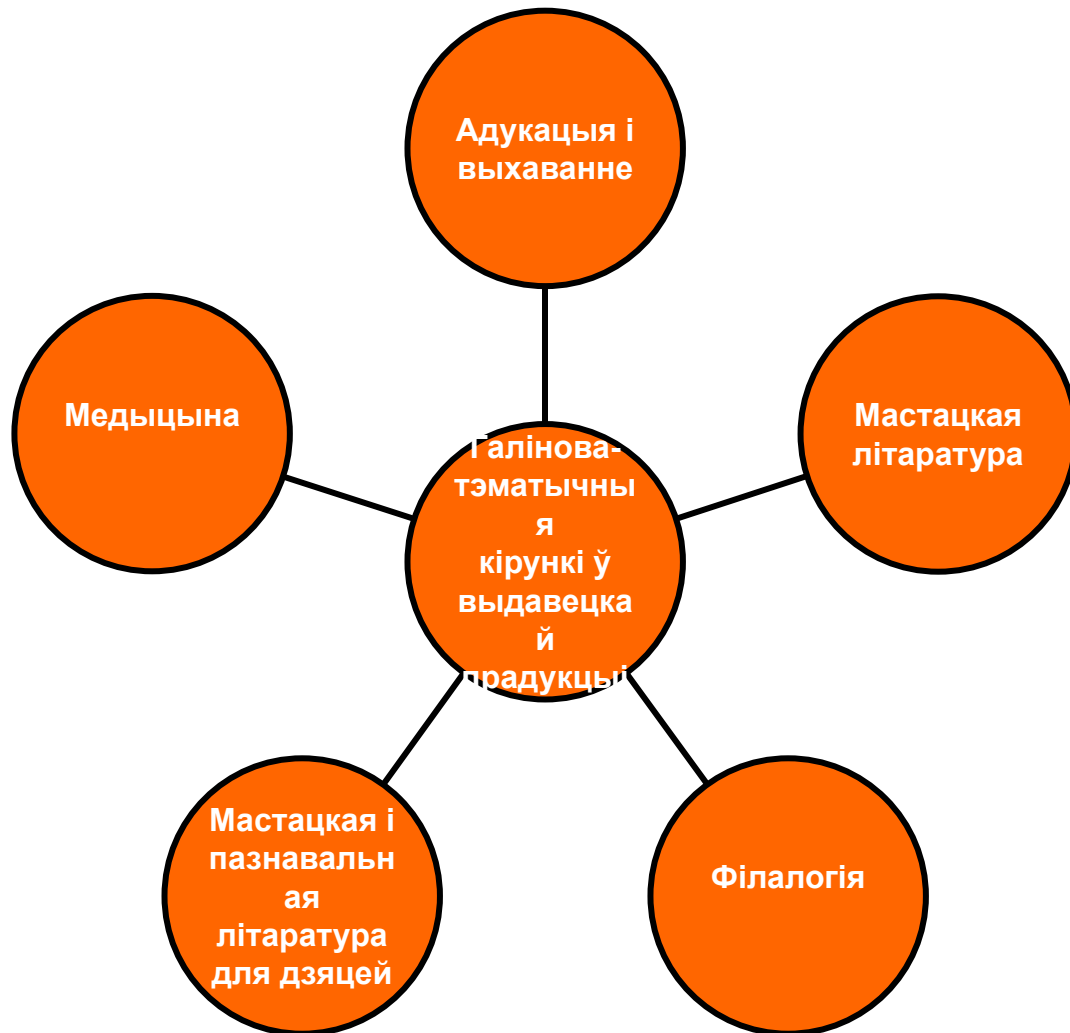

Другі этап

З 2001 г. кіраўніцтва выдавецкай справай стала ажыццяўляць Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Своеасаблівай рысай развіцця кнігавыдання ў Беларусі з'явіўся актыўны ўплыў на гэты працэс дзяржавы, што выражалася ў дзяржаўным рэгуляванні рынку кніжнай прадукцыі, а таксама ў выпуску сацыяльна значнай літаратуры.

Трэці этап

Трэці этап

Кнігавыдавецкая
прадукцыя па
мэтавым
прызначэнні

Вучэбная

Літаратурна-
мастацкая

Навуковая

Навукова-
папулярныя
выданні

Выданні
для дзяцей і
юнацтва

Даведачачная

Вытворча-
практычная

Беларуская дзяржаўная акадэмія сувязі

У нашай навучальнай ўстанове з 25 чэрвеня 2015 года выдаецца навуковы часопіс “Праблемы інфакамунікацыі”.
За некалькі гадоў у Акадэміі выдадзена з Грыфам 13 навуковых, вучэбна-метадычных выданняў.

Чацвёрты этап

На пачатак 2009 г., паводле даных Міністэрства інфармацыі, у Беларусі былі зарэгістраваны 804 выдаўцы, на пачатак 2011 г. – 837.

